

σθε νὰ παραμυθηθε, διότι ἀπωλέσατε ἢ μὲν Βασιλικὸν διαδῆμα, ἢ δὲ στρουθίον!

Ὅποια δρόσος καὶ ἡμερία, ὅποια δ' ἐνταυτῶ καὶ ἡμέρα διὰ τῆς λαμπρᾶς ἡμέρας, ὡς δι' εὐωχίας φιλοξενεῖ καὶ περιποιεῖται ὁ οὐρανὸς τὴν γῆν.

Σύζυγέ μου, τέκνα μου, συγγενεῖς καὶ φίλοι, στους ἀγαπᾷ ἡ καρδιά μου! διατι νὰ μὴ εὕρισκῃθε ἐνταῦθα παρόντες! πόσον ἠθέλετε μακαρίζεσθαι!

Ὁ Ἰάκωβος, ἡ Ἑλένη, ἡ Ἐλευθερία, ἡ Κλεαρῆτη, ὁ Κλεινίος ἤθελον εὐλαβεῖσθαι νὰ πατήσωσι τὸν ἀνθοστόλιτον τοῦτον τάπητα! ἤθελον περιπλανᾶσθαι καὶ σκιρτᾶ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἀνθέων. Χαῖρε εὐθαλεστάτη κοιλιάς, χαῖρε καταβῆρατα ἡδονικώτατα! χαίρετε ἀπότομοι καὶ ὑπερκερμεῖς θρόνοι! χαίρετε ἄνθη τοῦ ἀγροῦ, χαίρετε θάμνοι καὶ βρύα. Ματαίως θέλετε νὰ μὲ κρατήσητε! εἰμὶ ξένος! Δὲν εὐτύχησα παντελῶς νὰ κατοικῶ τὴν ωραίαν Σας Ἰταλίαν! Δὲν θέλω πλέον σὰς ἰδεῖ ποτέ! Ἴσως τὰ τέκνα μου ἐλθῶσι νὰ σὰς ἐπισκεφθῶσιν ἄλλοτε! Θέλξατε καὶ αὐτὰ, καθὼς ἐμαγεύσατε καὶ τὸν δυστυχεῖ πατέρα των!

Τέκνα μου! πρέπει νὰ ἐλθῃτε νὰ καθήσητε εἰς τὴν βίξαν τῆς γερανδρούου ταύτης ἐλαίας, ἣτις χαλκίνει εἰς τὸ χάσμα, κειμένη ἀντικρὺ ἐνὸς σκοπέλου αὐτόθεν τέκνα μου θέλετε ἐμφορηθῆ ὅλης τῆς ἡδονῆς τοῦ τόπου τούτου!

Χαίρετε πάλιν νάματα διαυγῆ! τὸν ἄφρον, τὸ κελᾶδυσμα, τὴν δρόσον Σας, καθὼς καὶ τὴν περίξ ὑμῶν ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην θέλω ἐνθυμεῖσθαι διὰ παντός ἐπιστρέψας εἰς τοὺς ὀλλπους τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν φίλων μου! Σεῖς εἴθε ἢ φύσις, τὰ δὲ μάρμαρα καὶ οἱ ὀρειχάλκοι καὶ τὰ μνημεῖα ὑπάρχουσι ἐφήμερα τῆς τέχνης ἔργα.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ο ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ.

Νέος ποιητῆς ἀνεράνη εἰς νομόν τινα τῆς Γαλλίας (Aube).

Βουκολικὸς ἐκ φύσεως, ὡς ὁ Θεόκριτος καὶ Βιργίλιος, ἐπιτηδεύετο ἐκ τύχης καὶ ἐπαγγέλματος τὴν καρκεῖαν τῶν ἰχθύων κατὰ τρόπον τινὰ ἰδιαιτέρον. Διὰ τοῦ πεζογραφικοῦ τούτου ἔργου ἀπέκτησεν ἰκανὴν πρῆξιν. Ὡς κατοικῶν δὲ παρὰ τὸν ποταμὸν Aube κατώρθωσε νὰ μαγεύσῃ τοὺς αὐτόθι κολυμβῶντας καὶ τρεφομένους ἰχθύας, καὶ πλῆθος ἤδη ἐγγελῶν, θάτων, θρισσῶν, κεφάλων, περκῶν, ῥινῶν, κιστρέων κ τ λ. ἤρχοντο ἀγέληδόν εἰς τὰ δίκτυά του διὰ νὰ συνεισφέρωσι εἰς τὴν τύχην του.

Πάντες οἱ διαβόητοι Ἀπίσιοι τῶν περιχώρων, οἱ γαστρονόμοι περιηγηταί, οἱ προγαστρονομολογῶντες, οἱ

δικασταί, μάλιστα δὲ ὁ κληρὸς συχναζοῦσι πρὸς αὐτοῦ εἰς τὸ μαγειρικὸν τοῦτο ἐργαστήριον τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλὰ δὲν ἐδύναντο νὰ φαντασθῶσιν ὅτι κτλ. ὅτι ἡ αἰρήνηδος αὐτῆς ἐμφάνις ἐπαπειλεῖ ποτε νὰ ποδιᾶσιν κοινὴν τὴν ποίησιν.

Κοινὴ τῶντι ὑπάρχει, διότι εὕρισκεται εἰς τὰ καλύβην τοῦ ποιμῆνος, τὸ ἀκάτιον τοῦ πορθημέως, σκοτεινὸν δωμάτιον τοῦ φυλακισμένου καὶ εἰς αὐτὸ μάλιστα τὰς δημοσίας δδούς. Διότι ἐσχάτως ἐστὶν ἰστορικὸς τις τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τοῦ Rouen ἐβραβυλῶν λιγυρώτατα τὰ κκὰ τῶν σιδηρυδρόμων. Σήμερον δὲ βλέπομεν καὶ εἰς τὸ μαγειρεῖον φέρουσαν λευκὸν πρῶζωμα, ἀλλὰ τόσον ἀλαζονικῆ, ὅσον εἰς τὰς χυμῶν πάστους τῶν διασημοτάτων οἰκιῶν αἰθούσας. Ἀπὸ τῆς ζεταὶ δὲ καὶ παίζει εἰς τὸ κουρεῖον τινος ἐκ τῆς πόλεως Agen. Πρὸ πολλοῦ δὲ ἐξήπλωσε τὴν μεγαλοπρέπειαν πλοῦτος τῆς, ὡς τοὺς ἄρτους, εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἀρτοποιοῦ τοῦ Nimes. Κατὰ δυστυχίαν ὁ δριζων τοιαύτης Μούσης δὲν ἐκτείνεται ἐπέκεινα τῶν μίλιον τοῦ νομοῦ, ἢ δὲ σῆμα τῆς κυκλοφορεῖ ἐντὸς πενήντα χιλιομέτρων μόνον.

Ἴδου δὲ ὡς διῆγμα τῆς ξενοδόχου ταύτης Μούσης καὶ τινος στίχοι ἀπαγγελλόμενοι ἀπὸ νέων τινῶν, ὁποῖοι ἤρπασαν τὴν μνηστῆν.

Ἀνέπνεε ἡ Μούσα μου ἴωρ καὶ ῥόδων μύρον
Ἄλλ' ὄμοις σήμερον θρηνεῖ τὰ ψυχικά μου πάθη

Ἢ γοερά της Λύρα.

Φεῦ, πᾶσα τέρψις δὲ ἐμὲ ὡς ἀνεῖρον ἐχάθη,

Ὡς τὸ πτηνὸν ἀπ' τὴν αὐγὴν ἀγίνει τὴν φωλιάν
Κ' ἐγὼ ἀγίνω τὸ πρῶτ' τὴν ἀχαρτί μου κλιτῆν
Κ' εἰς δάσους ἀπεράτων

Τὴν σιωπὴν ἀναζητῶ μὲ στεναγμοῦς Ἐ κ ε ἰ ν

Ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη μου, τὴν βλέπω παταγῶν
Ὅπου δρυμῶν καὶ οὐραρῶν καὶ σύννεφα καὶ τινῶν

Οἱ ψυχικοί μου πόθοι

Ἀρακαλύπτουρ παταγῶν τὸ κάλλιπτον της σφ

Ὅπου γελοῦν τὰ μαγικά τῆς παιδείδος κάλλιπτον
Ὅπου δροσιζοῦν ζέφυροι τὰ πλάσματα τοῦ κ

Αὐτὴ παρτοῦ προβάλλει

Τὴν ἐρασίαν της μορφῆν ἐπαγωγὸς ἐμπρός μου

Ὅταν ἴνωσᾷ αἰθρα λεπτή, αὐτὴ θαρρῶ πᾶς
Εἰς τῆς αὐγῆς τὴν κάλλιπτον ἄρῶ τὰ θέληματα

Γλυκεῖα ὅταν βῆν

Τῶν ἀνδρόνων ἢ φωτῆ, ἀκούω τ' ὄνομά της.

Πᾶν ἄρθος ῥέον τὸ φιλιῶ καὶ δι' Αὐτὴν τὴν τὸν
Μὲ φρένας ἡδονῶν μεσῶς, μὲ πάλλοσαν παταγῶν

Καὶ εἰς Ἐ κ ε ἰ ν ἡν βλέπω

Τὸ μέλλον μου, τὴν πλίστην μου, τοῦ τοῦ μ

(λατρεῖ)